

Bruxelles, den 12. juni 2017
(OR. en)

9313/17

ECOFIN 415
UEM 164
SOC 395
EMPL 309
COMPET 412
ENV 511
EDUC 239
RECH 195
ENER 234
JAI 494

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Komm. dok. nr.:	ST 9257/17 ECOFIN 386 UEM 135 SOC 364 EMPL 279 COMPET 381 ENV 481 EDUC 209 RECH 165 ENER 205 JAI 457 - COM(2017) 508 final
Vedr.:	Henstilling med henblik på RÅDETS HENSTILLING om Spaniens nationale reformprogram for 2017 og med Rådets udtalelse om Spaniens stabilitetsprogram for 2017

Hermed følger til delegationerne ovennævnte udkast til Rådets henstilling, som er blevet revideret og godkendt af de forskellige rådsudvalg på grundlag af Kommissionens forslag COM(2017) 508 final.

RÅDETS HENSTILLING

af...

om Spaniens nationale reformprogram for 2017

og med Rådets udtalelse om Spaniens stabilitetsprogram for 2017

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2017 om samordning af de økonomiske politikker. Den 9.-10. marts 2017 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen, hvori Spanien blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dato vedtog Kommissionen desuden en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd godkendte den 9.-10. marts 2017. Den 21. marts 2017 vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ("henstillingen til euroområdet")³.
- (2) Da Spanien har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Spanien sikre en fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen vedrørende euroområdet som afspejlet i henstilling 1 til 3 nedenfor.

³ EUT C 92 af 24.3.2017, s. 1.

- (3) Den 22. februar 2017 blev landerapporten for Spanien 2017 offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Spaniens fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 12. juli 2016, opfølgningen på de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Spaniens nationale Europa 2020-mål. Den indeholdt desuden en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvis resultater også blev offentliggjort den 22. februar 2017. Kommissionen konkluderede på grundlag af sin analyse, at Spanien har makroøkonomiske ubalancer, der har betydning ud over landegrænserne. Navnlig overskuddet på betalingsbalancens løbende poster er med til at nedbringe Spaniens nettogæld over for udlandet, idet denne dog fortsat er betydelig og gør landet sårbart over for markedsudsving. Gælden i den private sektor er faldet betydeligt, navnlig for virksomheder, men husholdningsgælden er fortsat høj. Økonomisk vækst er blevet den vigtigste drivkraft for gældsreduktionen, men truslen mod den finanspolitiske holdbarhed er på mellemlang sigt fortsat høj. Behovet for tiltag, der kan mindske risikoen for negative konsekvenser som følge af ubalancer for den spanske økonomi og for Den Økonomiske og Monetære Union som helhed, er særlig stort i betragtning af landets størrelse og den påvirkning, Spaniens situation har på andre lande. Den finansielle sektor er fortsat særdeles stabil og understøttes af den igangværende omstrukturering, de lave finansieringsomkostninger og det økonomiske opsving. Jobskabelsen er steget kraftigt i de seneste år, og ledigheden er faldet hurtigt, men er stadig meget høj. Arbejdsmarkedsreformer og løntilbageholdenhed har været vigtige drivkræfter bag en solid jobskabelse og en stigende konkurrenceevne inden for de seneste år.
- (4) Spanien fremlagde sit nationale reformprogram for 2017 den 28. april 2017 og sit stabilitetsprogram for 2017 den 29. april 2017. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

- (5) Der er taget hensyn til relevante landespecifikke henstillinger i forbindelse med programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013⁴ kan Kommissionen, hvis det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante henstillinger fra Rådet, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (6) Spanien befinder sig i øjeblikket i den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten. I sit stabilitetsprogram for 2017 planlægger Spanien at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2018 i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 8. august 2016 om at pålægge Spanien at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som skønnes nødvendig for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud ("Rådets afgørelse af 8. august 2016"). Det samlede underskud ventes fortsat at blive bragt ned på 0,5 % af BNP i 2020. I udgiftsfremskrivningerne i stabilitetsprogrammet for 2017 er der taget højde for, at der for så vidt angår motorvejene og den finansielle sektor kan opstå eventualforpligtelser på knap 0,4 % og 0,2 % af BNP i hhv. 2017 og 2018. Det mellemfristede budgetmål om et ligevægtigt strukturelt budget vil ikke blive nået inden for den frist, der er fastsat i stabilitetsprogrammet for 2017. Den genberegnete strukturelle saldo⁵ ventes at nå -1,9 % af BNP i 2020. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2017 ventes den offentlige gældskvote at falde til 98,8 % i 2017, 97,6 % i 2018 og 92,5 % i 2020. De makroøkonomiske antagelser i stabilitetsprogrammet for 2017 er realistiske indtil 2018 og herefter en anelse mere positive. Samlet set afhænger den forventede opfyldelse af målene fortsat af de gode økonomiske udsigter, som dog er forbundet med visse risici. Andre risici for manglende opfyldelse af de finanspolitiske mål vedrører usikkerheden omkring virkningerne af de seneste skatteforanstaltninger. Herudover og under antagelsen af, at der kan opstå eventualforpligtelser (som ikke er omfattet af Kommissionens forårsprognose 2017), bygger stabilitetsprogrammet for 2017 på udgiftsbegrænsninger, der er væsentlig højere end anslået i Kommissionens prognose i 2017 og 2018. Endelig er de foranstaltninger, som er nødvendige for at underbygge de planlagte underskudsmål for 2018, endnu ikke blevet præciseret.

⁵ Den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, der er genberegnet af Kommissionen efter den metode, der er aftalt i fællesskab.

- (7) Den 8. august 2016 anmodede Rådet Spanien om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør senest i 2018 og navnlig nedbringe det offentlige underskud til 4,6 % af BNP i 2016, 3,1 % af BNP i 2017 og 2,2 % af BNP i 2018. Denne forbedring af den offentlige saldo svarede på basis af Kommissionens forårsprognose 2016 til en forværring af den strukturelle saldo på 0,4 % af BNP i 2016 og en forbedring på 0,5 % af BNP i både 2017 og 2018. Spanien nåede et samlet underskud på 4,5 % af BNP i 2016, hvilket er lavere end det fastsatte mål i Rådets afgørelse af 8. august 2016. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2017 ventes det samlede underskud at falde til 3,2 % af BNP i 2017 og yderligere til 2,6 % af BNP i 2018, forudsat at den førte politik forbliver uændret, dvs. hhv. 0,1 % og 0,4 % af BNP over de i stabilitetsprogrammet fastsatte underskudsmål og dem fastsat af Rådet. I modsætning til stabilitetsprogrammet for 2017 indgår der i prognosen ikke en antagelse af, at ovenstående eventualforpligtelser rent faktisk opstår. Den samlede finanspolitiske indsats i 2016-2017 forventes lige akkurat at blive nået, mens den i 2018 under forudsætning af en uændret politik ikke forventes at nå op på det niveau, som anmodet om i Rådets afgørelse af 8. august 2016. Desuden anmodede Rådet i august 2016 Spanien om at træffe foranstaltninger til at forbedre de finanspolitiske rammer, men ifølge stabilitetsprogrammet for 2017 er der ingen planer om at styrke bidraget fra stabilitetslovens udgiftsregel til de offentlige financers holdbarhed. Rådet er af den generelle opfattelse, at der navnlig i 2018 er behov for yderligere foranstaltninger for at overholde bestemmelserne i stabilitets- og vækstpakten, særlig betingelserne i Rådets afgørelse af 8. august 2016.

- (8) Spanien mangler stadig klare og ensartede politiske rammer for offentlige udbud, der sikrer overholdelse af lovgivning, høj grad af konkurrence og økonomisk effektivitet, nemlig via effektive mekanismer til forudgående og efterfølgende kontrol, øget gennemsigtighed og koordinering mellem kontraherende myndigheder og enheder på alle forvaltningsniveauer. Regeringen har forelagt visse foranstaltninger i 2017, som vil forbedre systemet for tilsyn med offentlige udbud, og som endnu ikke er vedtaget af parlamentet.
- (9) Spanien har gjort fremskridt med at bekæmpe korruption, navnlig med hensyn til gennemsigtighed i administrative beslutningsprocesser, og mere konkret håndhæve lovgivning vedrørende gennemsigtighed i forbindelse med finansiering af partier, formueangivelse og interessekonflikter. Fokus er nu rettet mod gennemførelsen af disse foranstaltninger. Til trods for en stigning i antallet af korruptionsundersøgelser, der omfatter sager på lokalt og regionalt plan, er der på disse forvaltningsniveauer dog ikke udarbejdet målrettede strategier til begrænsning af korruptionsrisici, og der foreligger heller ikke en fælles forebyggende strategi på tværs af forvaltningsniveauerne. Der er endnu ikke specifikt blevet fulgt op på andre mangler såsom huller i lovgivningen til beskyttelse af whistleblowere, graden af uafhængighed hos det nyligt oprettede kontor for interessekonflikter og manglen på regulering af lobbyvirksomhed. Et andet spørgsmål vedrører den langvarige retslige procedure i forbindelse med korruptionssager. Strafferetsloven blev ændret i 2015 for at begrænse den tid, der afsættes til undersøgelser, og for at mindske antallet af forsinkelser i strafferetlige procedurer. Dette kan imidlertid øge risikoen for, at procedurefristerne ikke giver tilstrækkelig tid til at behandle komplekse korruptionssager, hvis de bestemmelser, der giver mulighed for forlængelsesperioder, viser sig at være restriktive.

- (10) Trods en normal momssats på linje med EU-gennemsnittet og en lav og faldende misligholdelse af momsreglerne er momsindtægterne i Spanien relativt lave. Dette skyldes hovedsageligt, at Spanien i høj grad gør brug af undtagelser eller nedsatte satser på forskellige produkter og tjenester. Som følge heraf noterede Spanien sig i 2014 for de mest omfattende lovgivningsmæssige mangler i Unionen (59 % sammenlignet med EU-gennemsnittet på omkring 44 %). Tilsvarende er Spaniens indtægter fra miljørelaterede skatter blandt de laveste i Unionen, selv om der er truffet visse foranstaltninger i de seneste år, hovedsageligt inden for energisektoren. Afgifter på forurening og ressourceforbrug kan skabe øgede indtægter samt vigtige sociale og miljømæssige fordele. Der er også normative forskelle som følge af en heterogen tilgang til visse miljøafgifter på regionalt plan. Hvad angår udgifter har regeringen anmodet AIReF, Spaniens uafhængige finanspolitiske institution, om at foretage en udgiftsanalyse, der omfatter alle forvaltningsniveauer. Analysen kan bidrage til at udpege områder, hvor udgiftsbehovene kan opfyldes med en mere effektiv ressourceanvendelse.
- (11) Jobskabelsen er steget kraftigt i de seneste år som følge af arbejdsmarkedsreformer og løntilbageholdenhed. Ledigheden er faldet hurtigt, men ligger fortsat blandt de højeste i Unionen, navnlig blandt unge og lavtuddannede, der risikerer at blive afkoblet fra arbejdsmarkedet. Næsten halvdelen af de ledige har været uden arbejde i mere end et år. Spanien er ved at træffe foranstaltninger til støtte for unge, navnlig ved at udvide kriterierne for berettigelse til støtte i henhold til ungdomsgarantien⁶, samt til styrkelse af den personlige støtte til langtidsledige. Effektiviteten af disse afhænger også af de resultater, som de regionale offentlige arbejdsformidlingers leverer. Der er mulighed for at styrke arbejdsformidlingernes samarbejde med de sociale tjenester for at forbedre tjenesteydelserne til jobsøgende, især langtidsledige og personer omfattet af indkomstgarantiordninger. Samtidig kan de offentlige arbejdsformidlingers samarbejde med arbejdsgiverne blive styrket, navnlig ved at øge andelen af ledige stillinger, som forvaltes af arbejdsformidlingerne.

⁶ Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti (EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1).

- (12) Spanien er blandt de lande i Unionen, hvor antallet af midlertidigt ansatte er højest, og mange tidsbegrænsede kontrakter er af meget kort varighed. Andelen af personer, der går fra en tidsbegrænset til en tidsubegrænset kontrakt, er meget lav i forhold til EU-gennemsnittet. Den udbredte anvendelse af tidsbegrænsede kontrakter er forbundet med en lavere produktivitetsvækst (bl.a. gennem færre muligheder for oplæring på arbejdspladsen), dårligere arbejdsvilkår og større risici for fattigdom. De seneste arbejdsmarkedsreformer ser ud til at have haft en lettere positiv virkning, når det gælder om at mindske segmenteringen mellem tidsbegrænsede og tidsubegrænsede kontrakter, og den løbende styrkelse af arbejdstilsynet viser positive resultater, når det gælder om at imødegå misbrug af tidsbegrænsede kontrakter. Visse aspekter af det spanske arbejdsmarked kan imidlertid fortsat stå i vejen for ansættelser med tidsubegrænsede kontrakter, herunder usikkerhed i tilfælde af en retstvist som følge af afskedigelse samt relativt høje fratrædelsesgodtgørelser til arbejdstagere med tidsubegrænsede kontrakter. Hertil kommer, at ordningerne for ansættelsesincitamenter fortsat er fragmenteret og ikke effektivt målrettet fremme af tidsubegrænset beskæftigelse. Selv om der for nyligt blev nedsat en arbejdsgruppe om beskæftigelseskvalitet, har Spanien efter aftalen mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter i 2014 endnu ikke udarbejdet en omfattende plan til bekæmpelse af arbejdsmarkedssegmentering.
- (13) Der er stadig forskelle i indkomstgarantiordningernes støtteberettigelsesbetingelser og i sammenknytningen mellem aktivering og beskyttelse på tværs af regioner og ordninger. Visse sårbare grupper er ikke omfattet af indkomstgarantiordningerne. Ordningernes begrænsede effektivitet skyldes delvist store forskelle mellem de regionale minimumsindkomstordningers tilstrækkelighed og adgangs-betingelser samt opsplitningen af de nationale understøttelsessystemer i flere ordninger, der tager sig af forskellige kategorier af jobsøgende, og som forvaltes af forskellige administrationer. Fragmentering fører til diskontinuitet i støtten til de personer, der har behov for det, og hindrer gennemførelsen af integrationsforløb. Som svar på de mange udfordringer er der iværksat en undersøgelse, der har til formål at vurdere de nationale og regionale indkomststøtteordningers effektivitet. Familieydelse er dårligt målrettede. Endvidere er skattesystemet under hensyntagen til virkningen af skattegodtgørelserne samlet set en anelse regressivt. Hertil kommer, at udnyttelsen af børnepasningsmuligheder stiger med familieindkomsten, hvilket tyder på, at det er vanskeligere for forældre med lav indkomst at få adgang til disse muligheder. Ydelsen af langtidspleje er ved at blive bedre, men den er forskellig fra region til region og opfylder stadigvæk ikke de aktuelle behov.

- (14) Det langsigtede potentiale for produktivitetsvæksten i Spanien påvirkes negativt af de beskedne resultater på uddannelsesområdet. Selv om der i løbet af de seneste år er sket væsentlige forbedringer, er skolefrafaldet fortsat blandt de højeste i Unionen. Der er store regionale forskelle i skolefrafald og elevernes præstationer, navnlig hvad angår grundlæggende færdigheder. I de regioner, som klarer sig godt, er læreruddannelsen og den personlige støtte til elever blandt de vigtigste drivkræfter bag en vellykket skoleuddannelse. I Unionen har Spanien den næststørste andel af elever, der går en klasse om, hvilket øger risikoen for skolefrafald, fører til lavere forventninger til uddannelsesniveaut og belaster uddannelsesudgifterne. Beskæftigelsesegnetheden blandt personer med en videregående uddannelse er fortsat relativt beskedne. Den begrænsede mobilitet for studerende og akademiske medarbejdere, de få muligheder for praktikophold, manglen på incitamenter og universiteternes rigide forvaltning udgør fortsat hindringer for uddannelses- og forskningssamarbejdet med virksomheder.
- (15) For at styrke produktiviteten og konkurrenceevnen vil det gavne Spanien at fremme forskning og innovation yderligere. Innovationsresultaterne har dog været faldende og ligger nu under niveauet i 2007, mens Spanien over tid er sakket mere og mere bagud i forhold til EU-gennemsnittet. De få resultater på innovationsområdet falder sammen med færre private udgifter til forskning og udvikling og tyder på, at der er svagheder i rammerne for forsknings- og innovationsstyring. Det statslige forskningsagentur, der er ansvarlig for forvaltningen af statslige midler til forskning og innovation, indledte sit arbejde i begyndelsen af 2017. Der foreligger endnu ikke en systematisk flerårig budgetplanlægning for støtteprogrammer. Desuden foretages der ingen systematisk evaluering af støtteprogrammernes effektivitet med henblik på at styrke deres udformning og gennemførelse. På grund af manglende incitamenter samt universiteternes rigide forvaltning er det offentlig-private samarbejde fortsat svagt, og forskermobiliteten mellem den offentlige og private sektor er lav. Samordningen på tværs af forvaltningsniveauerne er ikke optimal, og som følge heraf er der ikke fuld synergi mellem nationale og regionale politikker.

- (16) Små spanske virksomheder har tendens til at være væsentligt mindre produktive end deres modparter i andre store medlemsstater. I betragtning af udbredelsen af små virksomheder i Spanien har dette en stærk indflydelse på produktiviteten i økonomien som helhed. Færre hindringer for en virksomheds etablering, drift og vækst vil derfor føre til øget investering og produktivitet. Den spanske regering har i de seneste år vedtaget adskillige foranstaltninger til fremme af virksomhedsetablering og -vækst. Det er vigtigt, at disse reformer konsolideres og gennemføres fuldt ud, hvis der skal drages fuld nytte af fordelene. Loven om markedsenhed, der blev vedtaget i 2013, har været med til at nedbringe de ekstraomkostninger, som iværksættere pådrager sig, og som skyldes de betydelige forskelle og overlapninger i erhvervsreglerne, der er mellem regionerne. Den øgede anvendelse af de i denne lov fastsatte klagemekanismer, der giver virksomhederne mulighed for at klage over hindringer for markedsadgang, tyder på, at der er behov for en yderligere forenkling af udstedelsen af tilladelser. En koordinering mellem relevante offentlige forvaltninger, herunder på sektorkonferenceniveau, kræver en større indsats. Dette er vigtigt for at sikre, at nuværende og fremtidig lovgivning på alle niveauer effektivt imødegår unødvendige hindringer for markedsadgang, også i forbindelse med nye virksomhedsmodeller i den kollaborative økonomi. I detailsektoren udgør dobbelttilladelser for etablering af detailvirksomhed fortsat en unødigt begrænsning for markedsadgang. Markedsadgangskravene i regional lovgivning om sektoren for køretøjer med chauffører og kortvarig boligudlejning kan unødigt hindre en balanceret udvikling af den kollaborative økonomi. Spanien har i de første måneder af 2017 truffet foranstaltninger for at sikre optimal udnyttelse af loven om markedsadgang, f.eks. den nyligt vedtagne vejledning om dens gennemførelse og det offentliggjorte katalog over god og dårlig praksis for dens anvendelse.

- (17) Reguleringen af liberale erhverv er stadig forholdsvis restriktiv. Visse tjenesteydere tildeles selektivt protektionistiske rettigheder ("erhvervsforbeholdte aktiviteter"), hvorved andre med tilsvarende kvalifikationer udelukkes. Inden for en lang række erhverv er det obligatorisk at være medlem af en faglig sammenslutning. For civilingeniører, arkitekter og turistførere er restriktionerne mere omfattende i Spanien end i Unionen som gennemsnit. For patentagenter og -advokater er det lavere end EU-gennemsnittet, selv om adgangen til sidstnævnte erhverv er mere snævert begrænset end for andre erhverv i Spanien. Lovforslaget om de liberale erhverv, der bl.a. har til formål at rationalisere medlemskabet af faglige sammenslutninger, er stadig ikke blevet vedtaget. Med denne reform indføres der øget gennemsigtighed og ansvarlighed for faglige organisationer, der åbnes op for aktiviteter, som uretmæssigt er forbeholdt bestemte faggrupper, og der sikres markedsenhed for så vidt angår adgangen til og udøvelsen af liberale erhverv i Spanien.
- (18) Som led i det europæiske semester 2017 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Spaniens økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2017. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2017 og det nationale reformprogram for 2017 samt opfølgningen på de henstillinger, der er blevet rettet til Spanien i de foregående år.. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Spanien, men også til deres overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.
- (19) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået Spaniens stabilitetsprogram for 2017, og dets holdning⁷ afspejles især i henstilling 1 nedenfor.
- (20) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram for 2017 og stabilitetsprogrammet for 2017. Rådets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 1 til 3 nedenfor,

⁷ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

HENSTILLER, at Spanien i 2017 og 2018 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Sikre efterlevelse af Rådets afgørelse af 8. august 2016, herunder også foranstaltninger til styrkelse af de finanspolitiske rammer og rammerne for offentlige udbud. Foretage en omfattende gennemgang af udgifterne med henblik på at udpege eventuelle områder, hvor udgiftseffektiviteten kan forbedres.
2. Styrke koordineringen mellem regionale arbejdsformidlinger, sociale tjenester og arbejdsgivere for bedre at imødekomme jobsøgendes og arbejdsgiveres behov. Træffe foranstaltninger til fremme af tidsubegrænsede ansættelser. Gøre noget ved de regionale forskelle og opsplitningen hvad angår indkomstgarantiordninger samt forbedre familiestøtten, herunder adgangen til børnepasning af høj kvalitet. Øge arbejdsmarkedsrelevansen af de videregående uddannelser. Gøre noget ved de regionale forskelle i resultaterne på uddannelsesområdet, navnlig ved at styrke læreruddannelsen og støtten til de enkelte studerende.
3. Sikre passende og vedvarende investeringer i forskning og innovation samt styrke styringen heraf på samtlige forvaltningsniveauer. Sikre en nøje og rettidig gennemførelse af loven om markedsenhed med henblik på gældende og kommende lovgivning.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand
